

BİR BAYANIN SAÇINI KAPATMASI MÜSLÜMAN OLMANIN ÖN ŞARTI MIDIR? (2)*

(...dünden devam)

2) Kocasının emriyle başını açma sorunuza gelince: Şunu iyi bilmek gerekir ki hiç kimsenin emri, Allah'ın emrinin üstüne çıkamaz. Kocanın emri Allah'ın emrine tercih edilemez. Bu tıpkı namaz kılan kadının, kocası istemiyor diye namazı terk etmesine benzer. Bir kocanın, karısının inancına göre yaşamasına engel olması, ne dinle, ne medeniyetle, ne de insan onuruyla bağdaşır şey değildir.

Eşarpın amacı, kadını erkeklerin sataşmasından korumaktır. O zamanlar eşarp toplumda hür kadınların simgesiydi. Cariyeler başlarını örtemezlerdi. Çünkü onların hür kadınlara benzemelerine müsaade edil-mezdi.

Örtünmeyi ilk defa İslâm getirmemiş, toplumda var olan bu uygulamayı, topluma yararlı bulduğu için kabul etmiştir. Zaten o zamanki toplumlarda en azından Yarımada toplumlarında, Yahûdî ve Hristiyanlar arasında örtünme bir gelenek idi. Paulos, Korintoslulara yazdığı bir mektupta şöyle diyor: *“Öte yandan başı örtülmemiş olarak duâ ya da peygamberlik eden her kadın, başının saygınlığını hiçe indirir. Böyle davrananla başını traş eden arasında hiçbir fark yoktur. Kadın başını örtmeyecekse, saçlarını kessin! Madem kadının saçlarını kesmesi, ya da traş etmesi saygınlığını hiçe indiriyor, başını örtmesi zorunludur.”* (Korintoslulara Mektup, Tanrıya Tapınma: 5-6) Rahibelerin giysisi bellidir.

Başörtüsünün temel amacı, kadını kem bakışlardan ve sataş-ma-lardan korumaktır. Ama gerçeği söylemek gerekirse bugünkü Batı top-lumlarında başörtüsünün pek niteliği kalmamıştır. Artık kadına eşarp takmadığı için kimse sataşmaz. Başı örtmek Kur'-ân'ın emridir ama Kur'an bunun gerekçesini belirtmiştir: Sataşmayı önlemek. Bugün Avrupa top-lumunda eşarp, tam tersine sataşmaya sebep oluyorsa artık 15 asır önceki koruyuculuk vasfını taşıyor, demektir.

Kısaca başörtüsü takmak daha iyidir. Ama İslâm başörtüsünden ibaret değildir. Bugün namazını kılan, dinin emirlerine göre yaşayan dürüst her inançlı kadın, Allah katında makbul bir Müs-lüman'dır. Kul sadece Allah'a karşı sorumludur, insanlara karşı değil.

3) Âyetelkürsî dua değil, âyettir. Namazın sonunda âye-telkürsî okumak gerekli değildir. Bilerseniz okursunuz, bilmezseniz sadece 33'er kere "subhanellah", "elhamdü lillah", "Allahü ekber" dersiniz. Bu kadarı yeterlidir. Ayrıca âyetelkürsîyi ezbere bilmiyorsanız, namazın sonunda yanınıza alacağınız bir Kur'ân meâlini açıp âyetelkürsî'nin manasını okursunuz. Böyle bakarak okuya okuya bir gün âyeti ezberlemiş olursunuz.

**yazı arşivden alınmıştır*